

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] ser kan samle de interesserede om det Fremskridt, som jeg tror, Lovforslagets Gennemførelse vil betyde.

Ogsaa med Hensyn til Bestemmelsen i Lovforslagets § 6, hvorefter i Erhvervsøjemed foretagne Handlinger, der, selv om de ikke omfattes af Lovens øvrige Bestemmelser, strider mod redelig Forretningsskik, medfører Erstatningsansvar og ved Dom kan forbydes, den saakaldte Generalklausul, har der gjort sig betydelig Meningsforskel gældende. Saaledes har en Række Foreninger: Dansk Reklameforening, Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse, Dansk Textil-Union, De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation og De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, udtalt sig for Indførelse af Generalklausulen, medens der fra andre Organisationers Side: Industriraadet, Provinshandelskammeret, Grosserer-Societetets Komité og De samvirkende danske Landboforeninger, er ytret Betænkeligheder ved Bestemmelsen som Følge af dennes noget ubestemte Karakter.

Da der i den tyske og norske Lov om illoyal Konkurrence er optaget en Generalklausul, som efter de foreliggende Oplysninger gennem Aarene har virket til Erhvervslivets fulde Tilfredshed, og da jeg maa mene, at enhver hæderlig forretningsdrivende sædvanlig ikke vil være i Tvivl om, hvor langt en redelig Forretningsskik tillader ham at gaa, vil jeg anse det for ubetænkeligt at optage en tilsvarende Bestemmelse i den danske Lovgivning, naar der, som efter Lovforslaget, ikke knyttes noget Strafansvar til Klausulen, men det alene bestemmes, at de paagældende Handlinger kan forbydes ved Dom og medfører Erstatningsansvar. Man har udtalt Ængstelse for, at det vil være vanskeligt for Domstolene at finde den rette Forstaaelse af Begrebet „redelig Forretningsskik“. Jeg for mit Vedkommende deler ikke denne Ængstelse, idet jeg er overbevist om, at de danske Domstole i Tilknytning til den faglige Opfattelse af, hvad der er redelig Forretningsskik, vil kunne skabe en god Praksis paa dette Omraade. Efter Lovforslaget er det den enkelte forurettede, der med Tilslutning fra en af de paataleberettigede Organisationer kan rejse Sag for Overtrædelse af Generalklausulen. Fra Erhvervs side har der været Ønske fremme om selvstændig Adgang for Organisationer til at skride ind mod Handlinger, der strider mod redelig Forretningsskik, selv om det ikke kan paavises, at der er paaført En-

keltpersoner bestemt økonomisk Skade, og det vil jeg gerne overveje.

Med Hensyn til andre Bestemmelser tillader jeg mig at henvise til mine Bemærkninger under Forhandlingerne om det tilsvarende Lovforslag i sidste Rigsdagssamling. I øvrigt anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Behandling og Gennemførelse.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i det første Leveaar.*

Alle, der beskæftiger sig med folkehigiejniske Spørgsmaal, ved, at Danmark har en forholdsvis høj Spædbørnsdødelighed, idet der ved Spædbørnsdødelighed forstås Dødeligheden for Børn under 1 Aar. Naar der ses hen til den forholdsvis høje higiejniske Standard, det danske Folk har naaet, er denne store Spædbørnsdødelighed i Virkeligheden meget paafaldende. Sammenligner man den med de Landes, vi almindeligvis føler os paa Række med paa sundhedsmæssige Omraader, nemlig Norge, Sverige, Holland og Schweiz, ser man, at disse Lande har en meget betragtelig lavere Dødelighed blandt Spædbørn end vi; adskillige andre Lande, heriblandt Island, har ogsaa en lavere Dødelighedsprocent end vi. Ser vi saaledes paa, hvordan Forholdet var i 1934, saa var Dødelighedsprocenten her i Danmark 6,4, i Norge og Sverige 4,7, i Holland 4,3 og i Schweiz 4,6, og dette Aar viste endda for Danmarks Vedkommende en særdeles lav Procent; i det foregaaende Aar, 1933, var den 6,8, i 1932 7,2, og det viser sig, at den lave Dødelighedsprocent i 1934 end ikke har holdt sig, idet den i 1935 igen er gaaet op til 7,1.

Det er indlysende, at dette Forhold har givet Anledning til meget alvorlige Betragtninger og Overvejelser hos de danske Sundhedsmyndigheder. Sandsynligheden talte jo for, at Aarsagerne maatte søges i de danske Spædbørns Levevilkaar, i Børneplejen, i Børnenes Ernæring, maaske ogsaa i deres Paaklædning og i Boligforholdene. Disse Overvejelser førte til, at der i 1929 af Sundhedsstyrelsen blev iværksat et Forsøgsarbejde af ret omfattende Karakter, idet der i Samarbejde med og med økonomisk Støtte fra Rockefeller Foundation oprettedes 3 Forsøgsdistrikter her i Landet med det Formaal ved Hjælp af særligt uddannede Sygeplejersker, de saakaldte Sundhedsplejersker, at undersøge, hvorvidt det ved et personligt Oplysningsarbejde blandt Mød-